

TOP STORY

Väkivallan ympäröimässä maailmassa profetia on uskomme vakauttaja

[In A World Encased In Violence, Prophecy Is The Stabiliser Of Our Faith](#)

By [Dean Dwyer](#), April 13, 2024

Kun avaamme päivittäiset uutiset, yksi asia tulee taatusti esille: väkivalta. Riippumatta siitä, missä maassa asut, väkivalta on arkipäivää, ja se vain pahenee. Olen varma, etten ole yksin, kun

sanon, että useimpina päivinä nostan katseeni taivaalle ja kysyn: "Kuinka kauan, oi Herra, kuinka kauan?"

Mitä tulee Israeliin, vaikka sodan väkivalta kaikuu kaikkialla heidän maassaan (ja jatkuu Ahdistuksen aikana), kuinka ihanaa onkaan lukea jakeen Jes. 60:18 lupaus tuhatvuotisesta valtakunnasta: *"Ei kuulu enää väkivaltaa sinun maassasi, ei tuhoa, ei turmiota sinun rajaisi sisällä, ja sinä kutsut pelastuksen muuriksesi ja kiitoksen portiksesi."*

Kuinka kauan kestää, ennenkuin tämä ihmeellinen lupaus toteutuu? Monille kaikkialla maailmassa, erityisesti niille, jotka ovat jatkuvan väkivallan uhan alla, kaikuu samanlainen huuto - kuinka kauan tämä

väkivalta ja pahuus vielä jatkuu? Kuinka kauan jumalattomien annetaan vielä kasvaa voimaltaan ja määrältään?

Myös Habakuk oli huolissaan jumalattomuudesta, varsinkin, kun hänelle kerrottiin, että Jumala käyttäisi pahempia babylonialaisia rankaisemaan vähemmän jumalattomia juudealaisia. Hab. 1:13: *"Sinun silmäsi ovat puhtaat, niin ettet voi katsoa pahaakaan etkä saata katsella turmiota. Minkätähden sinä katselet uskottomia, olet vaiti, kun jumalaton nielee hurskaampansa."*

Sitten jakeessa 17 hän sanoo: *"Saako se sentähden tyhjentää pyydyksensä, aina surmata kansoja säälimättä?"* Toisin sanoen, kuinka oikeudenmukainen Jumala voi sallia Babylonin armottoman kansojen teurastamisen, varsinkin sen voiton Jumalan kansaa vastaan Juudassa? Miksi sinä Jumala sallit tämän? Miksi voima kuuluu jumalattomille ja nöyryytys vanhurskaille?

No niin, Habakuk päättää, että on vastausten aika. Hän oli selvästi huolissaan siitä, kuinka helppoa jumalattomilla näytti olevan ja jos jumalattomat toimivat silloin kuten nyt, he luultavasti myös pilkkasivat ja kiusasivat häntä.

Niinpä Hab. 2:1 kertoo meille, mitä hän tekee seuraavaksi: *"Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa."*

Nousiko Habakuk kirjaimelliseen vartiotorniin? Ehkä nousi, ehkä ei. On mahdollista, että kieli on kuvaannollista ja että se, mitä hän tekee, ilmaisee hänen sisintä asennettaan symbolismin avulla. Toisin sanoen, aivan kuten se, joka seisoo päättäväisesti vartiotornilla ja siristelee silmiään nähdäkseen, ovatko nuo etenevät ystäviä vai vihollisia, hän yrittää tarttua mihin tahansa näkemykseen Jumalan totuudesta, joka voisi auttaa häntä nostamaan taakan hänen sydämeltään. Snl. 18:10: *"Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan."* Ps. 61:3: *"Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan."*

Juuri näin meidän on tehtävä, kun olemme hämmentyneitä asioista, joita ympärillämme tapahtuu. Meidän on mentävä jonnekin hiljaiseen paikkaan, kiinnitettävä koko huomiomme Herraan ja pyydetävä Häntä auttamaan meitä käsittelemään asioita, jotka voivat olla meille hämmentäviä tai ahdistavia ja siksi pyydämme Häntä paljastamaan meille totuuden asiasta. Ja sitten hän odottaa. Odottaa! Se on vaikeaa, eikö olekin? Mutta niin vaikeaa kuin se joskus onkin, juuri sitä Raamattu käskää tekemään.

- Ps. 27:14 — *Odota Herra. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herra.*
- Ps. 33:20 — *Meidän sielumme odottaa Herra, hän on meidän apumme ja kilpemme.*
- Ps. 37:7 — *Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo.*
- Ps. 39:7 — *Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni.*
- Ps. 40:1 — *Hartaasti minä odotin Herra, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni.*
- Ps. 62:1 — *Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa, häneltä tulee minulle apu.*
- Ps. 62:5 — *Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä tulee minun toivoni.*
- Room. 8:25 — *Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä.*
- Jes. 40:31 — *...mutta ne, jotka Herra odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.*

Herran odottaminen on arvokasta. Itseasiassa Herraan luottaminen tarkoittaa Herran odottamista. Mutta kun ajattelin tätä ja mietiskelin Habakukin rukousta, mieleeni juolahti, että Habakuk ei ainoastaan ilmaissut huolenaiheitaan Jumalalle, vaan hän myös odotti, kunnes Jumala antoi vastauksen. Käytämmekö nyt rukouselämässämme tilaisuutta

odottaa Jumalan vastausta? Vai suollammeko vain kaikki mielessämme olevat asiat ulos, sanomme "aamen" ja juoksemme pois? Luuletko, että on mahdollista, että joskus Jumala haluaa meidän vain pysyvän hiljaisessa rukouksessa, että voisi vastata sydämemme huutoon?

Habakuk oli erilainen. Hän oli päättänyt nousta torniin ja pysyä siellä (kuvaannollisesti tai kirjaimellisesti), kunnes kuuli, mitä Herra aikoi sanoa hänelle. Jumala puhuu harvoin, emmekä kuule, ennenkuin olemme hiljaa, ja tarkkaavaisia. *"Heretkää (KJV: Be still) ja tietäkää, että minä olen Jumala"*, sanoi psalmista. Ja tässä minä hymyilen sille, mitä Jumala sanoo. Koska Hän vastaa Habakukille, mutta vastaus sisältää enemmän odottamista! Hab. 2:3: *"Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy."*

Niin paljon kuin tunnemmekin turhautumista odottaessamme jumalattomuuden tuomitsemista, haluan sinun huomaavan, että Jumalalla on tarkoituksensa siihen ja jae Hab.2:2 vahvistaa sen: *"Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: 'Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea.'" Näky tuli kirjoittaa muistiin, että se olisi selkeä, yksiselitteinen, varma ja tuottaisi toivoa – toivoa, että Juuda vapautettaisiin ja sen viholliset tuomittaisiin.*

Niin paljon kuin arvostammekin kirjapainoa ja kaikkia Raamatusta saatavilla olevia kommentaareja ja kirjoja, joskus ihminen ottaa yksiselitteisen ja tekee siitä moniselitteisen. Hän ottaa varman ja tekee siitä epävarman. Hän ottaa tarkan ja tekee siitä epätarkan. Hän ottaa toiveikkaan ja tekee siitä toivottoman.

Jos tuotamme saarnoja, artikkeleita ja traktaatteja, niin on tärkeää, että ne sisältävät totuuden, koska ne voivat olla väline, jolla muita varoitetaan tulevasta vihasta ja saatavilla olevasta suurenmoisesta pelastuksen lahjasta. Jumala ei antanut Sanaansa, jotta se vain kuolisi hengellisesti kuolleiden käsissä. Hän odotti, kuten Habakuk osoittaa, että se jaetaan – erityisesti se, mikä varoittaa ihmisiä kahdesta käytettävissä olevasta tiestä – vanhurskaudesta ja jumalattomuudesta.

Luku 1 päättyy Habakukin keskittymiseen kaldealaisten pahuuteen. Siksi luvun 2 alku on niin rohkaiseva, koska se muistuttaa meitä, mistä rauha löytyy. Ja saanen sanoa, että niin paljon kuin rakastammekin Raamatun profetioita, niitä ei ole annettu tyydyttämään uteliaisuuttamme, vaan ne on annettu vakauttamaan uskoamme myrskyisinä aikoina.

Lopetan nyt johonkin hyvin mielenkiintoiseen. Hab. 2:3 loppuosa sanoo: *"Vaikka se viipyy, odota sitä, sillä se tulee varmasti, se ei viivy."* Hab. 2:4 loppuosa sanoo: *"mutta vanhurskas on elävä uskostansa."* Nyt käännämme huomiomme kohtaan Hepr. 10:37-38, jossa sanotaan: *"Sillä vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee Hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta..."*. Mikä ihmeellinen totuus!

Habakuk sanoi: odota sitä – se tulee varmasti; se ei viivy. Ja siihen mennessä kun tulemme Heprealaiskirjeeseen, "se" on tullut "Häneksi". Kuka on "Hän"? Se on Jeesus – kuningasten kuningas ja herrojen Herra! Hyvä lukija, Hän on tulossa. Hän tulee pelastamaan kansansa. Hän tulee tuhoamaan jumalattoman. Hän on tulossa perustamaan valtakuntaansa. Hän tulee, jotta Jumalan lupaukset täyttyisivät.

HÄN ON TULOSSA! Ja niinpä me odotamme. Hepr. 9:28: *"...samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä (innokkaasti) odottavat."*

Dean Dwyer has served for over 20 years as Pastor and President of Eiser Street Baptist Church in Queensland, Australia.